

20.02.2011

Shalom!

Ajattelen, että saamme olla paljon kiitollisia Israelin Jumalalle. Ja se kiitollisuus on valtavan paljon suurempaa, mitä ovat meidän vaikeutemme. Mitä Sana sanoo: " Tuokaa kaikki murheenne kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi. " Ajattelen, että meillä on kaikki, kun me pysymme laissa ja todistuksissa. Jes. 8: 20.

Varmasti tekin olette kulkeneet pitkän tien tänne asti. Omalla kohdallani muistan nuoruudestani asti asioita, jotka ovat tähdänneet vain yhteen päämäärään: Jumalan tuntemiseen. Kun tulin uskoon maaliskuussa 2003, olin täysin tietämätön. Mutta en vielääkään ymmärrä kristittyjen opetuksia.

Kesällä 2009 olin leirillä, kun Jumala lähestyi minua voimakkaasti. Menin kasteelle Jeshuan nimeen. Tämä teko erotti minut lopullisesti entisistä ystäväistä ja kristityistä. Mutta kun tulin kotiin, huomasin jotain erikoista: Minulla oli suunnaton jano lukea Moosesta ja profeettoja. Ja rukouselämäni oli muuttunut. Katsoin Jeshuaa ja näin heti Isän.

Shema Jisrael, Adonai, Elohenu, Adonai echad- tuli minulle tärkeäksi. Siitä tuli minun uskontunnustukseni, vaikka en tiennyt miksi. Ajattelin, että nytkö minä viimeinkin ymmärrän kolminaisuuden. Mutta miksi sitten näen vain yhden Jumalan? Mikä vika minussa on, kun en ymmärrä?

Sitten syksyllä Jom Kippur ja sapatti tulivat läheisiksi. Sekä Jumalan laki. Minulla alkoi olla vaikeuksia juutalaisilla leirillä. Tuli hirveitä ristiriitoja. Olenko oikealla tiellä? Minähän haluan vain kirkastaa Kristusta. Evankeliumi on minulle kaikki. Mutta kun minulla on erilainen käsitys Jumalasta kuin näillä toisilla. Aloin piilottaa todellista identiteettiäni.

Noin vuosi sitten Herralta tuli selkeä ilmoitus: " Et ole enää kristitty. " Silloin tajusin, että minun täytyy päästää irti menneestä. Mutta vasta kun tulin teidän luoksenne Mikkeliin, minä sen uskalsin tehdä. En ole koskaan tehnyt sellaista junamatkaa kuin paluumatka Mikkelistä kotiin. Monta tuntia istuin junassa näkemättä, kuulematta, ajattelemta, edes tuntematta mitään. Istuin kuin kuollut tyhjiydessä. Ainoa asia, minkä tajusin, oli se että Israelin Jumala on polttanut koko menneisyyteni poroksi. Että kaikki oli ohi.

Ja kun tulin kotiin, aloitin hävityksen. Ajattelin, että olenko tullut hulluksi; olenhan ostanut suurimman osan kristillisistä kirjoistani, joista monet ovat antaneet minulle paljon. Ja olenhan tehnyt vuosikausia töitä kirjoittaakseni kaiken sen, minkä nyt hävitän. Mutta mikään ei auttanut: Jeshua oli ehdoton.

Minulla ei ole tarpeeksi Jumalan pelkoa ja anon sitä Häneltä. Sanoohan Hän Psalmessa. 34: 12: " Herran pelkoon Minä teidät opetan. " Mutta kun tulin kotiin Mikkelistä, minä todella pelkäsin. Sillä tiesin, että jos en tottele, Herra lyö minua heti.

Mitä ikinä me teemmekin, meidän on kuultava Häntä. Nämä asiat, joissa nyt olemme, ne ovat Hänen sydämeltään. Niin juutalaisille kuin myös pakanoille. Älkää katsoko vaikeuksia, sillä meillä ei ole koko kuvaa. Jumalalla on suunnitelma. Suomi on vaikea maa. Mutta omasta puolestani haluan sanoa, että olen iloinen. En enää sure ystävien puutetta, koska olen saanut satakertaisesti sen, minkä olen menettänyt.

Olkaa siunattuja!